

قسمت سوم

مهند آیدین حسن زاده

کارشناس مجتمع تحقیقات کاربردی و توسعه دهنده

شرکت توسعه کشاورزی رونمی

بیماری‌های آفتابگردان

بیماری پوسیدگی طبق آفتابگردان

جوانه زده و قارچ دوباره فعال می‌گردد. اسکلروت‌های تشکیل شده در طبق آفتابگردان از نظر شکل و اندازه مشابه بذور آفتابگردان هستند. در تمامی مزارع آلوده به این بیمارگر در تمام نقاط دنیا، کاهش قابل توجه عملکرد مشاهده شده است. به طور کلی *Sclerotinia sclerotiorum* سه بیماری متفاوت و مهم را در آفتابگردان ایجاد می‌کند: ۱. پوسیدگی طوفه و پژمردگی، ۲. پوسیدگی ساقه ۳. پوسیدگی طبق.

علائم بیماری:

پوسیدگی طبق معمولاً در پایان گل‌دهی ایجاد می‌شود ولی ممکن است قبل از گل‌دهی (پوسیدگی جوانه) هم در مزرعه مشاهده شود.

شکل ۱: برش‌های عمودی در پشت طبق آلوده (چپ) و جاروبی شدن (راست).

علائم اولیه ممکن است شامل لکه‌های آب‌سوخته سیاه رنگ در پشت طبق (مشابه علائم پوسیدگی طبق ناشی از *Rhizopus spp.*) و یا پوشش سفید رنگ میسلیوم‌های قارچ روی دانه‌های در حال تشکیل طبق باشد. بافت آلوده طبق از

پوسیدگی طبق (*Head rot*) آفتابگردان (*Helianthus annuus*) یکی از عوامل خسارت‌زا مهم و خطرناک بوده که به وسیله دو گونه از عوامل بیماریزای باکتریایی، به نام‌های *Pectobacterium carotovorum* subsp. *carotovorum* و *P. atrosepticum* و *R. microsporus*، *R. oryzae*، *Rhizopus stolonifer* و *Sclerotinia sclerotiorum* ایجاد می‌شود.

در این شماره پوسیدگی طبق ناشی از *Sclerotinia sclerotiorum* بررسی خواهد شد.

Sclerotinia sclerotiorum قارچی بیمارگر خاکری است که گستره جهانی دارد. نخستین بار در سال ۱۸۳۷ شناسایی و در سال ۱۸۶۱ به عنوان یکی از عوامل بیماریزای آفتابگردان شناخته شد. از آنجایی که این گونه می‌تواند در اندام‌های مختلف (ریشه، ساقه، جوانه‌ها و طبق) آلودگی ایجاد نماید و در خاک برای سال‌ها زنده بماند و دامنه میزبانی وسیعی شامل بیش از ۳۶۰ گونه گیاهی از ۲۲۵ جنس و ۶۴ خانواده دارد، در مناطق معتدل اغلب یک بیمارگر مهم آفتابگردان در نظر گرفته می‌شود. اندام بقای این قارچ اسکلروت نام دارد و بسته به گونه قارچ می‌تواند شکل و اندازه متفاوت داشته باشد که در گونه مذکور اسکلروت‌ها شکلی نامنظم داشته و بین ۱ تا ۵ سانتی‌متر طول دارند. اسکلروت‌ها تا سال‌ها می‌توانند در خاک دوام آورده و به محض مساعد شدن شرایط محیطی،

(سرما و خشکی) تا ۵ سال در خاک زنده می‌مانند. دمای بالای ۲۷ درجه سانتی گراد در خاک و رطوبت زیاد، برای بقای آنها مناسب نیست. آسکوپورها نیز می‌توانند در دمای ۱۸ تا ۲۴ درجه سانتی گراد و رطوبت کم تا ۴۵ روز و در دمای ۴ درجه سانتی گراد تا چند ماه زنده بماند و تا فواصل دور بوسیله باد و حشرات گرددۀ افshan منتقل شوند.

راه‌های کنترل بیماری:

به دلیل دامنه میزانی وسیع و بقای طولانی مدت اسکلروت‌ها در خاک، کنترل این بیماری مشکل است. موثرترین روش‌های کنترل این بیماری، تلفیقی از شیوه‌های زراعی، کاربرد قارچ‌کش و مقاومت ژنتیکی است.

۱. در مناطق سرد، کشت کم عمق می‌تواند با در معرض سرما قرار دادن اسکلروت‌ها از جوانه‌زنی آنها جلوگیری نماید.
۲. کشت عمیق می‌تواند تعداد اسکلروت‌های سطح خاک را کم کرده و در نتیجه شانس آلودگی ساقه و طبق به آسکوپورها را کاهش دهد، هر چند این عمل سبب افزایش بقای اسکلروت در خاک و افزایش شانس آلودگی ریشه خواهد شد.
۳. دوره تناوب ۳ تا ۵ ساله با گیاهان تک لپه که میزان این بیمارگر نیستند، به کاهش تعداد اسکلروت‌های خاک کمک می‌نماید.
۴. استفاده از ارقام مقاوم.
۵. استفاده از قارچ‌کش‌ها جهت کنترل آلودگی برگی بوسیله آسکوپورها.

بین رفته و مشبك می‌گردد (شکل ۱، چپ) سپس با ازین رفتن طبق، فقط عناصر آوندی باقی مانده و طبق به شکل جارو قابل مشاهده است (شکل ۱، راست). با پیشرفت بیماری، پوسیدگی وارد طبق شده تعداد زیادی اسکلروت نامتقارن در آن تشکیل می‌شود (شکل ۲).

شکل ۲: پوشش سفید رنگ میسلیوم و اسکلروت‌های سیاه رنگ قارچ

چرخه بیماری:

زمستان‌گذرانی قارچ عامل بیماری به صورت اسکلروت است. با مساعد شدن شرایط محیطی، اسکلروت‌ها دو الگوی رشدی خواهند داشت. اگر با جوانه‌زنی اسکلروت، میسلیوم‌ها تشکیل شوند، قارچ وارد مرحله غیرجنسی شده و با آلوده کردن ریشه و توسعه به سمت بالا، پوسیدگی طوقه و پژمردگی به دنبال خواهد داشت، اما اگر با جوانه‌زنی اسکلروت، آپوتیسیوم‌ها و آسکوپورها تشکیل شوند، قارچ وارد مرحله جنسی شده و پوسیدگی ساقه و طبق ایجاد می‌شود. دمای بهینه برای رشد رویشی این بیمارگر بین ۲۶ تا ۲۴ درجه سانتی گراد است و آلودگی زمانی ایجاد می‌شود که بیمارگر با ریشه گیاه تماس یابد. سپس به داخل ریشه نفوذ کرده و با حمله به بافت‌ها باعث فساد آنها می‌شود.

اسکلروت‌ها از توده سفید رنگ ریشه‌ها، در سطح ریشه، طوقه و داخل ساقه و طبق تشکیل شده و با تجزیه گیاه دوباره به خاک بر می‌گردند. اسکلروت‌ها در شرایط نامساعد محیطی

منابع:

1. Harveson, R. 2011. *Sclerotinia* diseases of sunflower in Nebraska. University of Nebraska.
2. Markell, S. 2010. Sunflower disease diagnostic series. North Dakota State University.